

מ"ת 32226/11/17 - מדינת ישראל נגד ד.פ.

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 32226/11/17 מדינת ישראל נ' פ' עציר
תיק חיזוני: 492628/2017

בפני כבוד השופטת ענת חולתה
מבקשת מדינת ישראל
נגד ד.פ. (עציר)
משיב

החלטה

1. בפני בקשת המדינה לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות אלימות כלפי שלושה מילדיו הקטינימ.

על פי האישום הראשון, ביום 17.11.2006 הבחן המשיב כי בנו, יליד 2010 (להלן - י'), נטל מרכבו כסף ללא הסכמתו. המשיב הורה לבתו, קטינה ילידת 2000 (להלן - א') להציגו אליו בחיפושים אחר י' תוך שהוא אומר לה שם יתפוס אותו "שלח אותו לבית חולים". א' איתרה את י' והרחיקה אותו מהבית מחשש שהמשיב יפגע בו. בהמשך, התקשר המשיב אל י' ואמר לה שהוא רואה אותה ואת י' באמצעות מצלמות האבטחה שבבית והורה לה להחזירו. שלא הגיעו, יצא אליהם המשיב, תפס את י' בשד חולצתו וחנק אותו בגרונו בשתי ידייו תוך שהוא מטיל את גופו מצד לצד. המשיב המשיך וسطר ליה על פניו, היכה אותו בידו בכל חלק גוף ובעט בבטנו. אז עזבה א' את המקום בחוסר אונים. לאחר מכן הגיע המשיב עם י' אל הבית שם המשיך להכותו בך שחנק אותו, סטר על פניו, היכה אותו בעורפו, בעט בגבו והלם באגרפו בבטנו. המשיב לא חדל מעשייו עד אשר א' ושני אחיה אחזו ביה וחלצו אותו בכח אחיזתו של המשיב, בעוד המשיב אינו מרפה וממשיך להכות בו. אז הוצאה י' מהבית על ידי אחיו והמשיב נעצר על ידי שוטרים שהוזעקו למקום. כתוצאה לכך, נגרמו ליה דימום בחניכים וסימנים אדומים על עורפו ועל פניו.

על פי האישום השני, זמן לא ארוך לפני כן, גילה המשיב כי י' נטל חפץ כלשהו מחנות שלא ברשות הבעלים. בתגובה המשיב תקף את י' בך שسطר על פניו.

על פי האישום השלישי, ביום 17.11.2006 במהלך ויכוח סוער בין המשיב לאשתו, הלך המשיב בכעס לכיוון גرم המדרגות בבית. במהלך עלייתו במדרגות נתקל בו י'. המשיב בעט בו עד שנפל ארצתה.

על פי האישום הרביעי, בחודש נובמבר או בסמוך לכך, המשיב גילה כי בנו הקטין, יליד 2006 (להלן - מ') מחזק Shirim בעלי תכנים שאינם הולמים לדעתו. בתגובה, סטר לו המשיב מספר פעמיים בפנוי.

על פי האישום החמישי, במהלך אוקטובר 2017, גילה המשיב כי בנו הקטן, יlid 2007 (להלן - יד'), נעדך משיעורי תלמוד תורה. בתגובה, סטר לו המשיב בעצמה על פניו, באופן שהשאר עלי פניו את סימן כף ידו.

על פי האישום השישי, במהלך אוקטובר 2017 התلون אביו של קטין פלוני בפני המשיב כי יד' היכה את בנו הקטן. בתגובה, סטר המשיב ליד' על פניו.

3. המדינה טענת, כי המעשים המוחסנים למשיב ונסיבות ביצועם מקיים בעניינוUILת מעוצר של מסוכנות וכן קיים חשש לשיבוש ההליך והשפעה על עדים לאור מערכת היחסים בין המשיב לקורבנות. אין מחלוקת כי אין למשיב הרשות קודמות.

בمعد הדיוון הדגישה המדינה ביחס לעילת המסוכנות כי עולה מהראיות שהמשיב אכן יודע למתן את עצמי והבית הפקיד מקום מבטחים למקום שהילדים בורחים ממנו. עולה מהראיות התנהגות אלימה נמשכת של המשיב ולא מדובר בעניין נקודתי.

כמו כן המדינה הפענה לעניין עילת השיבוש גם לריאות בתקיק מהן עולה החשש, כי בתקיק כבר בוצע שיבוש ההליך - החולצה אשר נמסרתה למשטרת על ידי אשת המשיב איננה אותה חולצת הנראית בסרטון מצלמות האבטחה והחולצת המקורית לא נסקרה. כמו כן עולה, כי אם סירבה להפנות את הילד לקבל טיפול רפואי.

המדינה הודיעה, כי לא תתנגד להפניית המשיב לקבלת תסקير בשירות המבחן.

4. ביום 17.11.20 הודיע ב"כ המשיב כי אין חולק על קיומן של ראיותلقאה, בעיקר בשים לב לכך שטרם הומצאו הערכות מהימנות של חקירות הקטינים. ב"כ המשיב הפנה לקשהיהם העולים מחיקירת הקטן י' שגרסתו אינה עקבית.

ביחס לجرائم החבלה המדממת המוחסת למשיב באישום 1 טען ב"כ המשיב, כי הקטן עצמו טען שנפל מאופנים ושהדים נגרם משנתהנדנה. אין חוות דעת בתקיק המ"חסת את החבלה למשיב. בעניין זה גרסת הקטן עקבית ולכן לעניין חבלה זו אין ראיותلقאה.

ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעוצר הכללת הרחקה מהאייזור לבית הורי בxxxxxxחת פיקוחם, בסיווע שתי אחיותו. נטען, כי המשיב בשל מערכת היחסים הלא פשוטה עם הקטן י' ונחוצה למשיב השתלבות בהליך טיפול. لكن התבקשה מעורבות שירות המבחן לאחר שחרורו.

עוד ביקש ב"כ המשיב כי יותר למשיב לחזור לעבודתו כמורה בבית ספר בxxxxx, תחת פיקוח המנהל וסגן המנהל שלו או בית הספר ובסוף יום הלימודים לביתו. נטען, כי תפוקודו של המשיב כמורה בבית ספר הוא ללא דופי וכולם מבקרים את חזרתו.

נטען, כי המשיב סובל מאייד במעוצר, הוא אדם נורמטיבי ומקומו אינו במעוצר.

נטען, כי החשש לשיבוש ההליך במקרה זה הוא אפסי, וכי אין כל אינדיקטיה קונקרטית לכך שהמשיב ישבע את ההליך או ייצור קשר עם ילדיו בגין החלטה שיפוטית וכי המפקחים יבטיחו את איסור יצירת הקשר. המשיב לא נחקר בעניין לגבי טענה המדינה לשיבוש ההליך ונושא זה גם לא הוזכר בבקשתה.

הוצגו לעוני מכתבים רבים שכתבו תלמידיו של המשיב בבית הספר. כן הוצגו לעוני מכתבי ילדי של המשיב

ואשתו.

לדיון התייצב הרב הראשי של העיר אשדוד והשמע דברי זכות ביחס למשיב אף הביע נכונות לסייע לו וביקש שלא לפגוע ברוחו.

נטען, כי משפחה גדולה תליה בפרנסת האב וכולם כואבים את חסרונו.

5. בבית המשפט נחקרו שני הוריו ושתי אחיותו של המשיב. לאור העורתי, כי ככל מקרה בית המשפט לא ישköל החזרת המשיב לעובdotו כמוורה בבית ספר בטרם תינתן המלצה שירות המבחן, לא נחקרו בשלב זה המפקחים המוצעים במקום העבודה.

6. לאחר שהסתים הדיון הודיעה המדינה, כי בשל שגגה לא נטען בפניו, כי הערכות המהימנות של חקירות הילדים הגיעו ומתייקות בתיק החקירה. בהשלמת טיעון מטעם ב"כ המשיב הוסבה תשומת לבו לאmbivalentiyah בהערכת המהימנות והשפעתה על עצמת הריאות בתיק בעקבות בכל הנוגע לאיוש הראשון, שהוא האישום העיקרי.

7. עינתי בתיק החקירה וכן עינתי במכtabim שהעביר ב"כ המשיב לעוני. עינתי גם בהערכת המהימנות של חקירות הילדים. איני סבורה כי יש לקבוע לאורן כי קיים קרוסם בתשתיות הראייתית בancockה זה, גם לא ביחס לאישום הראשון, אם כי אכן קיימת אי בהירות ביחס לחבלה בחנייכים וזאת לאור עדות י'. ואולם ביחס לילבת האישום קיימות ראיות תומכות ממשמעות מעבר לעדות י'. בראש ובראשונה הודעתה של א', אך גם הودעת את המשיב שאף שקיימים פערים בין עדויות השתיים, הבדיקה בחבלות ומסרה על תלונת י' על כאבים בראש כתוצאה מהאלימות וכן על התווות המשיב בפניה. כמו כן - סרטון מצלמות האבטחה המתעד חלק מהאירוע, באופן המתישב עם הودעת א' והוא מתישב עם הודעת המשיב.

8. כפי שיפורט גם בהמשך, כבר במעמד הדיון חשתי אי נוחות מחקרת הורי המשיב המוצעים כמפקחים מוצעים וגם דברי הרב שניין בפניו לא הניחו את דעתו. לאור זאת ביקשתי לדחות את התקיק לעיון על מנת להתרשם גם מה"גון" ומה"אוירה" העולה מחומר הריאות, כמקובל וכנהוץ לעיתים קרובות בתיקים שעוניים עבריות במסגרת המשפחה.

לאחר עיון בחומר הריאות ובפרט לאחר שקרהתי את שתי הודעות של המשיב בחקירה התחזקתי ונמלכתי בעדעתו כי אין מקום לשחרר את המשיב לחופפת מעצר בטרם ידרש שירות המבחן לעניין.

בקשר זה, למקרא הודעות המשיב נותרו בלבד תהיות ביחס לדברי הרב שניין בפניו הן לאור תוכנם והן לאור רוחם כשהם נקרים בהשוואה ועל מול הודעות המשיב, בעיקר בכל הנוגע לרקע המשפחה. בכך אסתפק, שכן הרב שניין לא הוציא בפניי כערב.

9. הودעת א' מיום 6.11.17 מהווה ראייה לכואורה מרכזית לחובת המשיב. על פי הودעה זו, ביום האירוע נושא אישום 1 הפעיל המשיב כלפי י' אלימות חמורה, נמנעת, חריגה בעוצמתה ובלתי נשלטה. ההתרפות האלימה החלה ברחוב ונמשכה בבית המגורים והמשיב לא חדל ממעשי גם לאחר התערבות י' לדין אשר ניסו לחוץ את י' ממנו ולהפסיק את המתקפה האלימה. המשיב לא חדל גם למראה דימום מפיו של י' - בין אם מדובר בדימום שמקורו בשון שהתנדנדה או בנסיבות מאופניות כנטען על ידי ב"כ המשיב ובין אם כתוצאה מעשי האלימות החמורים של המשיב כנטען בהודעת י' - מראה הילד המדמים מפיו לא היה אף הוא גורם

מרתיו ומציב גבולות למשיב. לעניין זה נתפסה חולצה ועליה כתמי דם, באופן המתישב עם הودעת א'. א' מסרה בהודעתה, כי התקשרה לאחיה הגדול ואמרה לו שי "במצב לא טוב" וכי לאחר שהצלחו לחלו מידי המשיב הוציאו אותו החוצה לרוחב לסיבוב כדי להירגע. עליה מהודעתה א' כי אירע היום היה חריג בעוצמתו אך המשיב נהג להכות את בניו גם במקרים קודמים בתגובה לחוסר ציונות או כשכעס עליהם.

10. מהודעת אשתו של המשיב עולה, כי אין מדובר במרקחה ראשונן של תשובות אלימות של המשיב כלפי ילדיו, אך לטענתה "לא לעיתים קרובות ולא כמו היום". תיארה אירוע קודם בו היה המשיב "בהתפרצות זעם", דבר שהביא אותה לבקש שיקראו לשכנן והמשיב מנע זאת ממנה. האישה מסרה, כי המשיב משפייל ופוגע בילדיו בדברים מילוליים קשים אך מסרה שאינה זוכרת או שלא ראתה אלימות מעבר לכך, וזאת בשונה מתיאורה של א'. לדבריה האישה: "אני רוצה שבعلي יקבל טיפול עצמה משזה שזמן היות צריכה להיות אבל הוא לא מבין את זה ולא רוצה עצמה. הוא מרים אצבע מאשימה כלפי כולם ולא כלפי עצמו". לדבריה, לאחרונה החל טיפול. לשאלת החוקרים מדוע לא העניקה לי טיפול רפואי נוכח החבלות המתועדות, לאחר שתמונות מוצגות לפניה מסרה: "אתם קצת מגזינים".

11. המשיב בחקירה הראשונה טען כי מדובר בעילה מצדה של א', בתו, שרצה לנוקם בו וזאת על רקע יחסיו עם ילדיו הגדולים וכעסה של א' בשל כך. המשיב מכחיש את המiosis לו באישום 1. לדברי המשיב, לא התכוון לפעול באלימות כלפי י' אלא רק למנוע ממנו ליצאת מהבית ולבצע גנבות. המשיב טען כי מדובר באירוע חד פעמי ונΚודתי וכי לעולם אינו מכח את ילדיו. לדבריו ילדיו הגשו נגדו תלונות צב גם בעבר. לדבריו לא תקף את י' אלא ניסה למנוע ממנו ליצאת מהבית וליצאת לבצע גנבות עם ושל התנגדותו הפיסית של הבן נראה היה הדבר כמובן, אך בסופו של דבר וויתר ולא הוסיף להטעמת עם הילד. לדבריו לא ראה כל דימום מפני של י' וטען כי מדובר בשקר חסר שחר. בהמשך כאשר מוצגות לו אמרות אשתו בחקירה המשיב טוען גם כלפי היא גרמה להתדרדרות המצב בבית ביודען וב吃过 הפרה ביודען צוו הרחקה שהוצאה לבנו הגדל, דברים הידועים ברווחה. לדבריו, החל לאחרונה טיפול רק כדי לרצות את אשתו אבל לא הוא צריך טיפול אלא היא זו שצריכה טיפול ולמשמעותו משיב "הכל פינטוזים". המשיב טוען כי ילדיו ואשתו מתאימים גרסאות. לדבריו אשתו מאיימת עליו ומזכיבה לו תנאים כדי להחזיר את הילדים הגדלים הביתה שהוא הוציאם מהבית והrukע לכל הטענות הוא רצון לכפות עליו לעשות זאת.

גם בהודעה מיום 8.11.17 הבהיר תקיפת מי מילדיו וטען, כי א' גרמה לטייאם הגרסאות כדי להביא להוצאה מהבית. כאשר מוצגת לו חולצה מוכתמת בדם שנטען כי היא שייכת לי' מהairoע (ראו גם הודעת א' מיום 9.11.17) טוען כי אין מדובר כלל בחולצה של י' ואין מדובר במידת גופו (אך רואו הודעת אשתו הברורה בעניין זה). לדבריו, כל התלונות של הילדים שלו הן תלונות שווא, בעקבות סכסוך שלו עם הבית שלו, שלקחה לו פנקסי צ'קים וחתמה במקומו וכשאמר לה שיפנה למשטרה איימה שתוציאו אותו מהבית.

12. כאמור, צפיתי גם בסרטון מצלמות אבטחה המתעד חלק מהairoע שהתרחש מחוץ לבית. הנראה הסרטון מתישב עם הודעת א' ואינו מתישב עם אופן תיאור האירועים על ידי המשיב. המחלוקת העובדות בין הצדדים, גרסת המשיב ומשקל חקירות הילדים יבחן בבואה העת במסגרת התקן העיקרי בית המשפט בשלב דיני זה אינו נדרש להכריע בין גרסאות או לקבוע ממצאי מהימנות, אלא ברמה הגלומית הנחוצה לצורכי קביעת תשתיית ראייתית לכאורית. כאמור, כזו קיימת במקרה זה גם ביחס לaiושם הראשון וגם ביחס ליתר האישומים.

13. אכן, האירוע העיקרי המקיים במקרה זה עלילת מעצר הוא האירוע המתואר באישום 1. גם האירוע המתואר באישום 3 מתישב עם טענת המבקרת לאלימות על רקע של התפרצויות חמורה וחוסר יסות ושליטה מצדיו של הנאשם.

המדובר בהתנהלות אלימה הרבה מעבר לביעתיות הטמונה בעצם השימוש בתגובה פיסית כלפי קטינים כאמור חינוך. שני האישומים שלעיל מלבדים, כי עניין לנו בהתנהגות החורגת מתגובה פיסית מבודדת ונשלטת לצרכי חינוך מצדיו של אב כלפי ילדיו. תגובה כזו - פסולה ככל שתיה - כשהיא אינה מזכה ברף הגבוה של האלים ואינה כרוכה באובדן שליטה בהתרצחות עצם או בפרקן חסר גבולות של מסkol או כספים, יכולה לאפשר איזון סביר של המסוכנות בחלוקת מעצר מתאימה שבמרכזו הרחקה והבטחת תקינות המשפט, זאת גם על דרך בחינת החלופה בכלים העומדים לרשות בית המשפט במעמד הדיון.

שונה הדבר מקום בו הראיות מלמדות אחרת ואני סבורה כי זהו לכוארה המקירה שבפני, לכל הפחות באישומים 1 ו-3. על כן מtauור הצורך בבדיקה עמוקה ומקצועית של עצמת המסוכנות, של החשש מפני הפרת תנאי השחרור, של האפשרות להבטיח את תקינות ההליך ושל הנזקקות הטיפולית והמוסכנות להרתם להליך טיפול.

14. בבוא בית המשפט לשקל בקשה לשחרור לחשוף מעצר בגין עבירות בתחום המשפחה המשפחתי, על בית המשפט לשים לנגד עניין את החובה להגן על שלום הפיסי והנפשי של הקטינים, קרובנותה העבריה. במקרה זה עולה גם צורך מיוחד להגן על שלומה הפיסי והנפשי של הקטינה א', עדת הראייה העיקרית לאירועים נוכח התבאותו המשפט ביחס אליה. זאת, מעבר לחשש האינהרנטי הקיים בעבירות בתחום המשפחה מפני השפעה על עדים ושיבוש ההליכים, בפרט כשמדובר בקטינים.

15. כדי, קיימת מרכיבות אינהרנטיות בעבירות אלימות בתחום המשפחה המשפיעה על בחינת עילותות החלופה (השווי, לאחרונה: בש"פ 17-888 פלוני). מקום בו המפקחים המוצעים אף הם בני משפחה, מרכיבות זו מטעמת ומטילה על בית המשפט חובה חמורה לוודא, כי אין בנסיבות הטבעית לבקש לשחרר מעצר מי שנutan בו לראשונה בחייו וסובל עד מאי כדי להניח לפתחם של הקרובנות הקטינים ושל העדים הקטינים את המסוכנות הנשקפת מפני.

16. יודגש, התרומות מהודעות המשפט כגורם המגביר את הערכת המסוכנות ומהיבר התערבות שירות המבחן בעוד המשפט במעצר, אינה נובעת מעצם הכחשת המשפט את המiosis. כלל ידוע הוא, כי עומדת למשפט חזקת החפות ואין לכרוך את עצם האפשרות לשחרור בחלוקת עם הכחשת ביצוע העבירות.

אלא שב מקרה שבפני טוען המשפט לעיליה שנrankה כנגדו בתחום ביתו על ידי ילדיו הקטינים, בסיווע אשתו ותיאום גרסאות ביניהם. הרקע הסבור והמרכיב שהעליה המשפט מניע לאותה עילית שווה (למעשה, בהודעותיו מציג שני מניעים שונים) בכל הנוגע ליחסים עם שני ילדיו הגדולים מלמד על פתולוגיה נמשכת בתחום המשפחה המשפחתי, עולה גם מהודעת האישה. בנסיבות אלה בחינת החלופה מצריכה בירור והקפדה יתרה, כי תוכל להבטיח את שלום כל בני הבית. מחמת החובה להבטיח את שלוםם, לא נחיה דעתך בשלב זה, כי תחשות הקרובנות והרדיפה העולה מהודעות המשפט לא עלולה להביא גם לפעולות מצד המשפט, או מי מטעמו העשי להזדהות עמו, שעלוות לשבש את ההליך ולהשဖיע על עדים.

17. בנסיבות אלה אני מוצאת קושי בחלוקת המוצעת. מדובר בהורי ובஅחותיו של המשפט. במסגרת חקירתם הממושכת באולם בית המשפט לא עלתה מפיהם ولو ברמז אינדיקטיה למרכיבות נמשכת

או למורכבות כלשהי במסגרת המשפחתית, או דבר מן הרקע לאירועים הנטענים, הרחיקת בניו הגודלים של המשיב מהבית באופן יומיומי ומחולקות עוזות בהקשר זה; כסיסים של ידיו בגין התנהגותו; התפרצויות צעム או צורך קודם לטיפול כפי שנמסר על ידי אשטו או כל בעיות אחרות. בין אם הדברים לא נמסרו באולם מתוך מניעים שיש בהם להשליך על היכולת לתת אמון בהם ובין אם לא נמסרו בשל היעדר היכרות ומודעות מספקים למתראה - כך או כך - הדבר מעורר קושי בקביעה כי די בחלופה זו כדי לתת מענה למסוכנות הנש��ת המשיב ולהבטיח את קיום תנאי השחרור ואת תקינות ההליך.

18. זאת, מעבר לקשיים נוספים אשר התעוררו כבר במעמד הדיון ובهم התרשםותיו שמא לא הופנה באופן מספק המשמעות לטווית הארון הנגזרת מחויבת ההרחקה לעניין יחסיהם העתידיים של הורי המשיב עם נכדים; קשיי השמיעה של אמו של המשיב אשר התקשתה לעקוב אחר הדיון ולשמוע את השאלות שהופנו אליה גם כאשר עמדה בצדדים ממש לדוכן בית המשפט ולשולחן התובעת; עמדתו הלא בהירה דיה של אביו של המשיב ביחס לשימוש באליםות כלפי קטינים כאמציע חינוך ופינויו החלקית והוגבלת של האחיות המתגוררות באקסאלתת מענה לצרכי הפיקוח, בהינתן גilm וצורךם של שני ההורים.

19. עוד אני מוצאת לנכון להוסיף, כי חרף ההצהרה שנשמעה באולם בדבר ההכרה לצורך טיפול ובקשה להתגיסות לתהיליך זהה, הדברים אינם מתישבים עם דבריו המפורשים של המשיב בחקרתו. גם בעניין זה, נחוצה הערכה והתרשםות של שירות המבחן האם אכן קיימת כוונה צזו והאם יש בה כדי לאזן את המסוכנות לעת הזו.

20. נכון כל האמור לעיל בטרם קבלת החלטה בעניין בקשה המדינה במקרה זה, ניתן שירות המבחן תסקירות בעניינו של המשיב. התסקיר יוגש בתוך 21 יום ועם קבלתו יתואם מועד לדין. בדיקת מסמכים ליום ממועד.

21. המזכירות תעביר העתק כתוב האישום, הבקשה, פרוטוקול הדיון הקודם והחלטה זו לשירות המבחן.

22. המדינה תעביר לשירות המבחן שירות פרטיים לייצור קשר עם אשטו של המשיב.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.